

Дело C-762/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

17 октомври 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija (Окръжен съд Рига, гражданско отделение) (Латвия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

14 октомври 2019 г.

Ищец в първоинстанционното производство и ответник в производството по обжалване:

SIA „CV-Online Latvia“

Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател в производството по обжалване:

SIA „Melons“

[...]

ECLI:LV:RAT:2019:1014.C30638718.8.L

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

относно спирането на производството и отправянето на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (Окръжен съд Рига, гражданско отделение) (съдебен състав и представители на страните)

в съдебното заседание на 14 октомври 2019 г. разгледа гражданското дело, образувано по иск на SIA „CV-Online Latvia“ срещу SIA „Melons“ да се забрани включването в рамките на управлението от ответника уебсайт на линкове, чрез които посредством кликуване върху тях може да се получи достъп до базата данни на ищеца.

Обстоятелства по спора

Факти

- [1] Ищецът „CV-Online Latvia“ (наричан по-нататък „ищецът“), който съответно е ответник в настоящото производство, е собственикът и администраторът на уебсайта www.cv.lv, който позволява да се извършва търсене сред обяви за предлагане и намиране на работа. По спора в главното производство между страните е безспорно, че уебсайтът на ищеца, както и съдържащите се в него обяви за предлагане и намиране на работа, трябва да се счита за база данни.

Ответникът SIA „Melons“ (наричан по-нататък „ответникът“), който съответно е жалбоподател в настоящото производство, е собственикът и администраторът на уебсайта www.kurdarbs.lv, представляващ търсачка.

Управляваният от ответника уебсайт намира уебсайтове, на които се публикува общодостъпна информация относно обяви за работа, и чрез хипервръзка пренасочва потребителя, търсещ обяви за работа, към уебсайта, на който първоначално е била публикувана намерената информация. Като кликне върху хипервръзката, крайният потребител прави справка с уебсайта на ищеца www.cv.lv и се запознава с неговото съдържание.

В настоящото производство по обжалване представителят на ищеца споделя становището на представителя на ответника, че ответникът не извършва предаване онлайн към уебсайта на ищеца, а използва друга форма на предаване.

Според преписката по делото в главното производство ищецът е публикувал на своя уебсайт www.cv.lv метатагове (микроданни Schema.org), които се показват в резултатите, получени от търсачките.

Съобразно стандартите за микроданни Schema.org метатаговете на уебсайта на ищеца посочват следната информация: хипервръзка, длъжност, предприятие, географско положение на работното място и дата. Тази информация, съдържаща се в метатаговете, се показва в резултатите, получени от търсачката на уебсайта на ответника.

- [2] Ищецът предявява иск, за да защити своите права *sui generis* с цел да се предотврати извличането и повторното използване на неговата база данни. Според ищеца посредством описаните дейности ответникът извлича съществено съдържание от неговата база данни и го предава към своя уебсайт. Освен това чрез хипервръзки ответникът осигурява повторното използване на неговата база данни.
- [3] Първоинстанционният съд обявява, че е налице нарушение на право *sui generis* и заключава, че представянето на хипервръзка в резултатите от търсенето, след като крайният потребител попълни полето за търсене и „пренасочването“ му към уебсайта на ищеца посредством кликуване върху тази хипервръзка представляват повторно използване на базата данни.

- [4] Ответникът обжалва решението на първоинстанционния съд, като изтъква, че управляваният от него уебсайт не предлага предаване онлайн, тоест не функционира „в реално време“. Включването на хипервръзка в уебсайт не предполага система за пряк контрол, не функционира „в реално време“, нито предлага предаване онлайн или друг вид предаване.

Според ответника трябва да се направи разграничение между уебсайт и база данни, тъй като ищецът е поставил извън своята база данни, т.е. на своя уебсайт www.cv.lv, цялата информация, която желае да бъде на разположение за търсачките, така че те да не получават достъп до базата данни на ищеца.

Ответникът посочва, че стандартите за микроданни Schema.org са били изготвени и поддържани от четирите световни лидери и основни търсачки в интернет, Google, Bing, Yahoo! и Yandex, но са възприети от почти всички търсачки в света, сред които и неговата, включена в уебсайта му www.kurdarbs.lv. В съответствие с тези стандарти ищецът е публикувал на своя уебсайт www.cv.lv информацията (метатагове), която желае търсачките (като google.com, bing.com, yahoo.com и наред с други — kurdarbs.lv) да покажат в получените резултати. Метаатаговете се намират на уебсайта www.cv.lv, който е извън базата данни.

Ответникът счита, че изводите, направени от решенията на Съда на Европейския съюз по дела The British Horseracing Board Ltd и др. (наричано по-нататък „дело C-203/02“) и Innoweb (наричано по-нататък „дело C-202/12“), не са релевантни за настоящия спор, доколкото фактите по главното производство са различни, което обосновава различно тълкуване на термините „извличане“ и „повторно използване“.

Мотиви

Правна уредба

- [5] Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни предвижда в член 7, който се съдържа се в глава III „Право sui generis“ и се отнася до обекта на закрила, че държавите членки предвиждат, че производителят на базата данни може да забрани извличане и/или повторно използване на цялата или на съществена част, в количествено или качествено отношение, от съдържанието на тази база данни, когато е налице количествено или качествено съществена инвестиция за придобиването, проверката или оформлението на съдържанието.

Тази разпоредба определя термините „извличане“ и „повторно използване“ по следния начин:

а) „извличане“ [е] постоянното или временното пренасяне на цялата или на съществена част от съдържанието на база данни върху друг носител по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма;

б) „повторно използване“ [е] каквато и да е форма на публично представяне на цялата или на съществена част от съдържанието на база данни чрез разпространение на копия, даване под наем, чрез on line или други форми на предаване. Първата продажба на копие от базата данни в Общността от носителя на правото или с негово съгласие изчерпва правото на контрол върху препродажбата на това копие в Общността.

[6] Директива 96/9 е транспонирана в латвийския правен ред на 1 май 2004 г. с изменението на Autortiesību likums (Закон за авторското право).

Член 57, параграфи 1 и 2 от Закона за авторското право предвижда, че производител на база данни, чието придобиване, проверка или оформление представлява съществена инвестиция в количествено или качествено отношение (член 5, параграф 2), е физическото или юридическото лице, което е взело инициативата и е поело риска да направи инвестицията.

Производителят на база данни има право да забрани следните дейности, които се отнасят до цялото съдържание на базата данни или на съществена част от него в качествено или количествено отношение:

1) извличане: постоянното или временното пренасяне на цялата или на съществена част от съдържанието на база данни върху друг носител по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма;

2) повторно използване: публично представяне на цялата или на съществена част от съдържанието на база данни под каквато и да е форма, включително чрез разпространение на копия, даване под наем, чрез on line или други форми на предаване,

Причини за наличието на съмнения при тълкуването на правото на Европейския съюз

[7] В решението на Съда на Европейския съюз по дело C-202/12 е постановено, че „[ч]лен 7, параграф 1 от Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни трябва да се тълкува в смисъл, че оператор, който предоставя онлайн в интернет специална метатърсачка като разглежданата в главното производство, извършва повторно използване на цялата или на съществена част от съдържанието на защитена съгласно член 7 база данни, когато тази специална метатърсачка:

– предоставя на крайния потребител формуляр за търсене, който по същество има същите функционални характеристики като формуляра на базата данни,

- превежда „в реално време“ заявките на крайните потребители в търсачката, с която разполага базата данни, така че обект на изследване са всичките данни на тази база, и
- представя на крайния потребител намерените резултати, използвайки формата на своя уебсайт, като обединява повторенията в един-единствен запис, но по ред, който се основава на критерии, съпоставими с критериите, използвани от търсачката на съответната база данни за представяне на резултатите.[“]

[8] В точка 25 от решението е прието, че „от акта за преюдициално запитване следва, че специална метатърсачка като разглежданата в главното производство не разполага със собствена търсачка, която да преглежда съдържанието на другите уебсайтове. За сметка на това — както се уточнява в точка 9 от настоящото решение — за да изпълнява заявките за търсене тя използва търсачките на базите данни, които се покриват от предоставяната от нея услуга. Всъщност специалната метатърсачка превежда „в реално време“ заявките за търсене на своите потребители в тези търсачки, така че се проучват всички данни на посочените бази.[“]

В главното производство ответникът изтъква, че управлението от него уебсайт www.kurdarbs.lv не превежда заявки за търсене в база данни „в реално време“ и че има своя собствена метатърсачка.

[9] В точки 39 и 40 от [същото] решение се посочва, че „[щ]о се отнася до релевантната за настоящото дело дейност на оператора на специална метатърсачка като разглежданата в главното производство, а именно предоставянето онлайн в интернет на специална метатърсачка, предназначена да превежда подадените в нея заявки за търсене на крайните потребители в търсачките на базите данни, които се покриват от предлаганата от специалната метатърсачка услуга, следва да се посочи, че тази дейност не се ограничава до това да посочи на потребителя базите данни, които предоставят информация по определена тема.[“]

[.] Всъщност нейната цел е да предостави на всеки краен потребител механизъм, който да позволява изследването на всички данни, съдържащи се в защитена база данни, и оттам — да предостави достъп до цялото съдържание на тази база по начин, различен от предвидения от производителя на посочената база, като при това, както следва от точки 25 и 26 от настоящото решение, този механизъм използва търсачката на базата и предлага същите предимства при търсенето, както самата база. При търсенето на данни крайният потребител вече не трябва да посещава уебсайта на съответната база данни, нито нейната начална страница, нито формуляра ѝ за търсене, за да направи справка в тази база, предвид обстоятелството че той може да направи справката в съдържанието ѝ „в реално време“ посредством уебсайта на специалната метатърсачка.[“]

В точка 1 от настоящото определение запитващата юрисдикция посочва, че управляваният от ответника уебсайт намира уебсайтове, на които се публикува общодостъпна информация относно обяви за работа, и чрез хипервръзка пренасочва потребителя, търсещ обяви за работа, към уебсайта, на който първоначално е била публикувана намерената информация. Като кликне върху хипервръзката, крайният потребител прави справка с уебсайта на ищеца www.cv.lv и се запознава с неговото съдържание.

Тъй като фактите по спора в главното производство са различни, запитващата юрисдикция има съмнения по въпроса дали изводите, до които стига Съдът на Европейския съюз по дело C-202/12 относно извличането и/или повторното използване на съдържанието на база данни чрез други форми на предаване, са релевантни по отношение на хипервръзките — въпрос, който е тясно свързан с трудностите при тълкуването на понятието за повторно използване на база данни чрез други форми на предаване.

- [10] В точка 4 от настоящото определение запитващата юрисдикция възпроизвежда становището на ответника, че трябва да се направи разграничение между уебсайт и база данни, тъй като ищецът е поставил извън своята база данни, т.е. на своя уебсайт www.cv.lv под формата на метаданни, цялата информация, която желае да бъде на разположение за търсачките, така че те да не получават достъп до базата данни на ищеца.
- [11] Съгласно Директивата „извличане“ означава постоянното или временното пренасяне на цялата или на съществена част от съдържанието на база данни върху друг носител по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма. Следователно трудността при тълкуването се състои в това да се направи разграничение в съответствие с понятието „извличане“ на съдържанието на база данни между[, от една страна,] метатаговете, каквато е създадената от самия ищец информация, за да се позволи на интернет търсачките да извлекат тази информация, и [от друга страна,] съдържанието на базата данни. Ето защо запитващата юрисдикция иска да се установи дали съдържанието се в метатаговете информация, която се показва в търсачката на ответника, представлява извличане на цялата или на съществена част от съдържанието на база данни от този върху друг носител в каквато и да е форма по смисъла на разглежданата директива.
- [12] Според запитващата юрисдикция в случая не е приложима доктрината за „*acte éclairé*“, тъй като фактите по главното производство са различни от разгледаните в решението на Съда на Европейския съюз по дело C-202/12. Разликите са обяснени в точки 7—12 от настоящото определение.
- [13] С оглед на изложените по-горе съображения запитващата юрисдикция има съмнения относно тълкуването на член 7, съдържащ се в глава III (право *sui generis*) от Директива на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни. Ето защо запитващата

юрисдикция счита, че е необходимо да постави преюдициални въпроси на Съда на Европейския съюз.

[...] [посочване на процесуалните норми по националното право]

Диспозитив

На основание член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз [...] [посочване на процесуалните норми по националното право] (Окръжен съд Рига, гражданско отделение)

определи

Поставя на Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси:

- 1) Трябва ли дейността на ответника, състояща се в пренасочване на крайния потребител чрез хипервръзка към уебсайта на ищеца, където може да се направи справка с база данни за обявления за работа, да се тълкува в смисъл, че попада в обхвата на понятието за повторно използване по член 7, параграф 2, буква б) от Директивата от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни, и по-конкретно — в обхвата на понятието за повторно използване на базата данни чрез друга форма на предаване?
- 2) Трябва ли съдържащата се в метатаговете информация, която се показва в търсачката на ответника, да се тълкува в смисъл, че попада в обхвата на определението за извличане по член 7, параграф 2, буква а) от Директивата от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни и по-конкретно — в обхвата на понятието за постоянно или временно пренасяне на цялата или на съществена част от съдържанието на база данни върху друг носител по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма?

Спира производството до произнасянето на Съда на Европейския съюз с окончателен съдебен акт.

[...] [посочване на процесуалните норми по националното право]

[...] [подписи]